

er Grund til at tage Byrderne bort fra Andre og kaste dem paa Landbrugerne, thi jeg tror nok, at disse i det Hele taget bære deres Del af Statskatterne og af Statsbyrderne i det Hele.

N. Andersen: Den Maade, hvorpaa ærede Medlemmer have taget denne Sags Forhandling, viser jo noksom, at det er en Sag af overordentlig stor Interesse, og det er en Selvfølge, at, naar der er Tale om at røre Skatteforholdene, er det Noget, der berører Alle. Principet for et Folks Bestaatning er jo og maa jo altid være at udfinde Skatteevnen paa de Steder, hvor man kan antage at finde den, hvor der er en Gvne til at betale Skat. Man har jo hertilands fra ældre Tid fortrinnsvis holdt sig til Agerbruget som den Virksomhed, der gav et sikkert Udbytte, og som man derfor altid kunde være sikker paa at finde Skatteevne hos. Man har ogsaa ved Siden deraf beskattet andre Indtægtsgræne, som mange Gange kunne give forholdsvis større Udbytte af de Midler, der anvendes deri, end Agerbruget, navnlig Handel og Industri. Det er jo ogsaa naturligt og rigtigt, at Staten henvender sig om Midler til sine Fornødenheder paa de Steder, hvor den kan antage at finde dem. Gen Alusje Borgere er det imidlertid principstridigt at beskaffe, og det gjør man alligevel ved de indirekte Skatter; det er de af Staten selv lønede Embedsmænd. Ved at beskaffe dem tager man Noget fra dem med den ene Haand af, hvad man giver dem med den anden Haand. Man kunde ligesaa godt sige til dem: I faae saameget Mindre i Løn og skulle ingen Skat svare, som man kan give dem noget Mere i Løn og lade dem betale Skat. Det Sidste er det Samme som at tage med den ene Haand, hvad man giver med den anden; men det kan nu engang ikke være anderledes for de indirekte Skatters Vedkommende. Naar der nu skal røres ved de bestaaende Skatter, kan der fornuftigvis kun være en af to Grunde dertil, enten at der kommer for Lidt eller for Meget ind i Skat, eller at der kan tentes en retfærdigere Maade at fordele Skatterne paa. Naar der kommer for Lidt ind i Skat, det vil sige, naar Staten har Brug for flere Penge, end der kommer ind i det givne Døgn, har man thyet til extraordinære Skatter. For Tiden mener man, at der kommer Mere ind, end Staten har Brug for, og det er derfor en meget udbredt Mening, at vi bør indskrænke de bestaaende Skatter. Den anden Grund, som kan anføres for at røre ved de bestaaende Skatteforhold, er den, at der kan

finde en Omlægning Sted, hvorved Skatterne kunne blive mere retfærdige eller ialtfald gunstigere for enkelte Samfundsklasser. Det er især det Sidste, jeg tror finder Sted ved denne Leilighed. Her finder en Omlægning Sted af de bestaaende Skatter til Gunst for enkelte Samfundsklasser, og jeg er her i det sjældne Tilfælde at kunne være enig med det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgtreds (Tauber), naar han har udtalt, at Principet i dette Lovforslag er at favorisere Byerne paa Landets Beføstning. Jeg kan ikke se rettere, end at det er det, man gjør ved dette Lovforslag. Naar jeg ser hen til, hvorledes det stiller sig med de Toldnedsættelser, her er Tale om, saa forekommer det mig, at den langt overveiende Del deraf kommer Byerne til Gode. Der er nu f. Ex. Kultolden, som man fuldstændig vil ophæve. Den andrager jo en Sum af 6—700,000 Kr., og det, der kommer Landet til Gode ved Ophævelsen af denne Afgift, er meget forsvindende imod, hvad der kommer Byerne til Gode. Saa er der Tolden paa Ris. De 394,000 Kr., som denne Post udgjør, komme ganske vist Landbefolkningen til Gode, men ikke i samme Grad som Bybefolkningen, idet man paa Landet endnu hovedsagelig bruger Byg, hvor man i Byerne bruger Ris. Saa kommer Salt, og det skal jeg indrømme, at her er en Toldnedsættelse, der væsentlig kommer Landet til Gode; men det er ogsaa den eneste Position, som jeg kan se fortrinnsvis kommer Landet til Gode. Der er her talt en hel Det om, at man skulde ophæve Kaffeolden. Det vil jeg ikke sige, at jeg er særlig imod, men jeg kan dog heller ikke urgere derpaa. Der er andre Skatter, som jeg hellere kunde ønske at faae afkaffede. Men jeg vil sige, at naar her er foreslaet at nedsætte Kaffeolden med $\frac{1}{2}$ Dre pr. Pd., hvad der efter den foreliggende Opgjørelse skal andrage 56,325 Kr., saa er det en ligesvem Forøring til Grossisterne og slet ikke Andet. Det vilde ikke komme noget andet Menneffe tilgode. Det vilde ikke være muligt at fordele dette Beløb paa Detailhandelen og endnu mindre paa Konsumenterne. Men en saadan Forøring til Grossisterne skjøtter jeg ikke om at være med til. Hvad nu angaar Ophævelsen af Kultolden, blev det sagt af det ærede Medlem for Nørresundby (Zuel), at det er en Begunstigelse til den store Industri, og at den skulder man denne Industri; men jeg maa tilstaa, at jeg formaar ikke at indse, at man skulder den store Industri en saadan Begunstigelse. Jeg tror, at man har ved at ophæve Skibsafgiften i den indenlandske Fart foræret et enkelt Aktieselskab her i Landet, omtrent